

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/564/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714205158
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7714205158.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka, v spore žalobcu Slovenskej kancelárie poisťovateľov so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta č. 82, IČO: 36 062 235, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1/ H. Š., T. X.X.XXXX, H. D. M. Č.. XX, B.. G., zastúpenej JUDr. Štefanom Halinárom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Moldavská 4 a v 2/ I.. I. Š., H. D. M. Č.. XX, B.. G., zastúpenej JUDr. Alexejom Ivankom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Námestie osloboditeľov 73, o zaplatenie 2.926,39 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovanej v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 31. marca 2015 č.k. 8C 147/2014 - 229 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.806,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3.306,39 € od 26.6.2011 do 6.7.2011, 9,25 % ročne zo sumy 3.246,39 € od 7.7.2011 do 28.7.2011, 9,50 % ročne zo sumy 3.236,39 € od 29.7.2011 do 25.8.2011, 9,50 % ročne zo sumy 3.226,39 € od 26.8.2011 do 28.9.2011, 9,50 % ročne zo sumy 3.216,39 € od 29.9.2011 do 20.10.2011, 9,50 % ročne zo sumy 3.206,39 € od 21.10.2011 do 23.11.2011, 9,25 % ročne zo sumy 3.196,39 € od 24.11.2011 do 23.12.2011, 9,00 % ročne zo sumy 3.186,39 € od 24.12.2011 do 30.1.2012, 9,00 % ročne zo sumy 3.176,39 € od 31.1.2012 do 28.2.2012, 9,00 % ročne zo sumy 3.166,39 € od 1.3.2012 do 26.3.2012, 9,00 % ročne zo sumy 3.156,39 € od 27.3.2012 do 2.5.2012, 9,00 % ročne zo sumy 3.146,39 € od 3.5.2012 do 29.5.2012, 9,00 % ročne zo sumy 3.136,39 € od 30.5.2012 do 27.6.2012, 9,00 % ročne zo sumy 3.126,39 € od 28.6.2012 do 23.7.2012, 8,75 % ročne zo sumy 3.116,39 € od 24.7.2012 do 31.8.2012, 8,75 % ročne zo sumy 3.106,39 € od 1.9.2012 do 26.9.2012, 8,75 % ročne zo sumy 3.096,39 € od 27.9.2012 do 30.10.2012, 8,75 % ročne zo sumy 3.086,39 € od 31.10.2012 do 21.11.2012, 8,75 % ročne zo sumy 3.076,39 € od 22.11.2012 do 28.12.2012, 8,75 % ročne zo sumy 3.066,39 € od 29.12.2012 do 8.1.2013, 5,75 % ročne zo sumy 3.056,39 € od 9.1.2013 do 5.2.2013, 5,75 % ročne zo sumy 3.046,39 € od 6.2.2013 do 7.3.2013, 5,75 % ročne zo sumy 3.036,39 € od 8.3.2013 do 3.5.2013, 5,50 % ročne zo sumy 3.026,39 € od 4.5.2013 do 22.5.2013, 5,50 % ročne zo sumy 3.016,39 € od 23.5.2013 do 27.6.2013, 5,50 % ročne zo sumy 3.006,39 € od 28.6.2013 do 8.7.2013, 5,50 % ročne zo sumy 2.996,39 € od 9.7.2013 do 3.9.2013, 5,50 % ročne zo sumy 2.986,39 € od 4.9.2013 do 25.9.2013, 5,50 % ročne zo sumy 2.976,39 € od 26.9.2013 do 29.10.2013, 5,50 % ročne zo sumy 2.966,39 € od 30.10.2013 do 21.11.2013, 5,25 % ročne zo sumy 2.956,39 € od 22.11.2013 do 23.12.2013, 5,25 % ročne zo sumy 2.946,39 € od 24.12.2013 do 22.1.2014, 5,25 % ročne zo sumy 2.936,39 € od 23.1.2014 do 26.2.2014,

5,25 % ročne zo sumy 2.926,39 € od 27.2.2014 do 24.3.2014, 5,25 % ročne zo sumy 2.916,39 € od 25.3.2014 do 30.4.2014, 5,25 % ročne zo sumy 2.906,39 € od 1.5.2014 do 26.5.2014, 5,25 % ročne zo sumy 2.896,39 € od 27.5.2014 do 24.6.2014, 5,15 % ročne zo sumy 2.886,39 € od 25.6.2014 do 30.7.2014, 5,15 % ročne zo sumy 2.876,39 € od 31.7.2014 do 25.8.2014, 5,15 % ročne zo sumy 2.866,39 € od 26.8.2014 do 24.9.2014, 5,05 % ročne zo sumy 2.856,39 € od 25.9.2014 do 27.10.2014, 5,05 % ročne zo sumy 2.846,39 € od 28.10.2014 do 1.12.2014, 5,05 % ročne zo sumy 2.836,39 € od 2.12.2014 do 10.12.2014, 5,05 % ročne zo sumy 2.826,39 € od 11.12.2014 do 27.1.2015, 5,05 % ročne zo sumy 2.816,39 € od 28.1.2015 do 3.3.2015, 5,05 % ročne zo sumy 2.806,39 € od 4.3.2015 do zaplattenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zastavil konanie v časti o zaplattenie sumy 120,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 25.3.2014 do zaplattenia, 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 1.5.2014 do zaplattenia, 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 27.5.2014 do zaplattenia, 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 25.6.2014 do zaplattenia, 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 31.7.2014 do zaplattenia, 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 26.8.2014 do zaplattenia, 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 25.9.2014 do zaplattenia, 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 28.10.2014 do zaplattenia, 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 2.12.2014 do zaplattenia, 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 11.12.2014 do zaplattenia, 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 28.1.2015 do zaplattenia, 5,25 % ročne zo sumy 10,- € od 4.3.2015 do zaplattenia, a žalovaným v 1. a 2. rade uložil zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 500,- € k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení poukázal na tvrdenie žalobcu, že na motorovom vozidle značky Z. evč. I. XXXBI, ktorého držiteľom bola v tom čase C.. F. Č. (ďalej aj „poškodené vozidlo“), bola dňa XX.X.XXXX spôsobená škoda pri dopravenej nehode, zavinenej žalovanou v 2. rade ako vodičkou motorového vozidla značky Š. evč. I. XXXBA, ku ktorému nebolo v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a preto žalobca uplatňuje § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. podanou žalobou náhradu poistného plnenia, ktoré uhradil poškodenej vo výške 3.140,42 € a 165,97 € v súlade § 24 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. z poistného garančného fondu, a to voči žalovanej v 1. rade, ktorá zodpovedá za škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzkovateľ motorového vozidla a voči žalovanej v 2. rade podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zodpovedajúcej za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. Poukázal tiež na obranu žalovanej v 2. rade namietajúcej rozsah škody s tvrdením, že na poškodenom vozidle značky Z. J.. I. XXXBI bola v dôsledku dopravnej nehody spôsobená škoda, ktorej výšku odhadol vyšetrovateľ na sumu 30.000,- Sk, lebo malo iba trochu poškodený zadný blatník a ona sama zaplatila za opravu svojho vozidla sumu 1.000,- €.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalovaná v 2. rade motorovým vozidlom značky Š. Q. J.. I. XXXBA, ktorého vlastníkom a držiteľom je od XX.X.XXXX žalovaná v 1. rade, zavinila dňa XX.X.XXXX v čase o X:XX hod. dopravnú nehodu tak, že zozadu narazila do motorového vozidla značky Z. Z. J.. I. XXXBI, ktorého vlastníkom bola C.. F. Č., čím spôsobila na tomto vozidle škodu vo výške 3.306,39 €, ktorá vyplýva z kalkulácie opravy č. XXX/XX vyhotovenej spoločnosťou Auto Gabriel spol. s r.o. dňa XX.X.XXXX a dňa XX.X.XXXX, podľa ktorej činili náklady na opravu poškodeného vozidla sumu 2.869,42 € a na základe doobhliadky zo dňa XX.X.XXXX sumu 3.306,39 €, spolu s DPH. Zo správy zo škodovej udalosti Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach, okresný dopravný inšpektorát zo dňa 29.6.2010 súd zistil, že dňa XX.X.XXXX žalovanej v 2. rade ako vodičke vozidla zn. Š. Q., J.. I. XXXBA bola za priestupok spáchaný porušením § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. udelená bloková pokuta podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Ďalej z prepisu telefonického hlásenia poistnej udalosti zo dňa XX.X.XXXX, ktoré podal Y. Č., zistil, že k dopravnej nehode došlo tak, že vodič motorového vozidla, ktoré jazdilo pred motorovým vozidlom zn. Z. Z. J.. I. XXXBI, zabrzdil, lebo na prechode bol chodec. Motorové vozidlo zn. Z. Z. ubrzdilo, avšak motorové vozidlo zn. Š. Q. J.. I. XXXBA, ktoré viedla žalovaná v 2. rade, už nestihlo ubrzdiť a narazilo zozadu do motorového vozidla zn. Z. Z., ktoré sa v dôsledku nárazu posunulo dopredu a narazilo a následne posunulo motorové vozidlo pred ním. Na motorovom vozidle zn. Z. Z. bola poškodená zadná pravá strana - spodná časť nárazníka a blatníka bola prerazená až k polosi. Súd takisto zistil, že v čase dopravnej nehody dňa XX.X.XXXX nebolo na motorové vozidlo Š. Q. J.. I. XXXBA uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou a spolujazdkyňou žalovanej v 2. rade v tomto vozidle bola L. Š., ktorá vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že v dôsledku dopravnej nehody vozidlo došlo k poškodeniu vozidla značky Z. J.. I. XXXBI tak, že toto malo priehlbínu na nárazníku, ktorý bol poškrábaný a na prednej strane poškodeného vozidla žiadna škoda nevznikla. Obhliadku a kalkuláciu opravy motorového vozidla zn. Z. Z., J.. I. XXXBI Č.. XXX/XX dňa XX.X.XXXX

i dňa XX.X.XXXX, urobenú na základe doobhliadky, ako aj fotodokumentáciu vozidla, vykonával C. K., ktorý vo svojej svedeckej výpovedi potvrdil, že pri poškodenom motorovom vozidle je skutočná škoda viditeľná až po jeho odstrojení, teda po odstránení plastového zadného nárazníka z dôvodu, že tento má absorpčnú možnosť a po náraze sa vráti do pôvodného stavu, a preto ihneď po nehode nie je možné zistiť, aké poškodenia boli pod nárazníkom spôsobené. Následne súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že dňa XX.X.XXXX poškodená C.. F. Č. oznámila Slovenskej kancelárii poisťovateľov, že si uplatňuje nárok na náhradu škody poškodeného zadného nárazníka na motorovom vozidle zn. Z. Z., J.. I. XXXBI, spôsobenej dopravnou nehodou, ktorú dňa XX.X.XXXX zavinila žalovaná v 2. rade motorovým vozidlom zn. Š. Q., J.. I. XXXBA. Ďalej zistil, že Allianz Slovenská poisťovňa a.s. dňa 4.6.2009 vyzvala Slovenskú kanceláriu poisťovateľov na refundáciu poistného plnenia z poistného garančného fondu, a to sumy 3.140,42 eura, poukázanej z havarijného poistenia motorového vozidla poškodenej poistenej C.. F. Č. ako poistné plnenie na základe poistnej udalosti zo dňa XX.X.XXXX, kde škodcom bola žalovaná v 2. rade a tiež sumy 165,97 € z titulu odpočítanej spoluúčasti poistenej, ktorá nebola uhradená z havarijného poistenia poškodenej. Z výpočtu hodnoty vozidla a výšky škody zo dňa 29.4.2011 vypracovaného spoločnosťou Allianz Slovenská poisťovňa a.s. súd zistil, že náklady na opravu poškodenia motorového vozidla Z. Z. J.Č.. I. XXXBI v dôsledku dopravnej nehody dňa XX.X.XXXX činili 3.306,39 €. Podľa výpisu z účtu Slovenskej kancelárie poisťovateľov dňa 4.5.2011 žalobca poukázal na účet spoločnosti Allianz Slovenská poisťovňa a.s. sumu 3.140,42 € a na účet poškodenej C.. F. Č. sumu 165,97 €. Žalobca následne výzvou zo dňa 25.5.2011 vyzval žalované na náhradu poistného plnenia vo výške 3.306,39 € do 25.6.2011, ktorú výzvu si žalovaná v 2. rade prevzala dňa 30.5.2011.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 2 písm. e) a j), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 24 ods. 2, 3 a 7 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 381/2001 Z.z.), § 420 ods. 1, § 427 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.1.2009, dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca má podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. právo proti žalovaným na náhradu poistného plnenia, ktoré vyplatil spoločnosti Allianz Slovenská poisťovňa a.s. a poškodenej C.. F. Č., a to v celkovej výške 3.306,39 €. Dôvodil, že za škodu na poškodenom vozidle zodpovedá žalovaná v 2. rade v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá zavinila dopravnú nehodu, a žalovaná v 1. rade podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorá bola v čase poistnej udalosti prevádzkovateľom motorového vozidla zn. Š. Q., ktorým bola škoda spôsobená a na ktoré nebola uzavretá zmluva o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou, a tak žalobca dôvodne uhradil poistné plnenie podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovní poškodenej Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., ktorá z havarijného poistenia poškodenej uhradila škodu vo výške 3.140,42 €, a priamo poškodenej sumu 165,97 €, ktorá predstavovala spoluúčasť, neuhradenú z havarijného poistenia poškodeného vozidla. Poukazom na fakt, že na poškodenom vozidle bola poškodená zadná pravá strana, spodná časť nárazníka a blatníka bola prerazená až okolo osy, na správu zo škodovej udalosti OO PZ Michalovce, podľa ktorej dňa XX.X.XXXX došlo k nehode troch vozidiel ako i obsah svedeckej výpovede svedka K. a kalkuláciu opravy poškodeného vozidla, neuznal za dôvodné námietky žalovaných, že na poškodenom vozidle nemohla vzniknúť taká vysoká škoda, lebo pri dopravnej nehode žalovaná v 2. rade zozadu iba ťukla do poškodeného vozidla a na zadnom nárazníku mu spôsobila len priehlbínu.

5. Výrok o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 120,- € spolu s príslušenstvom odôvodnil aplikáciou § 96 ods. 1 O.s.p. a výrok o príslušenstve priznanej peňažnej pohľadávky aplikáciou § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995, v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.1.2013.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Uviedol, že procesne úspešnému žalobcovi patrí náhrada trov konania vo výške 2.045,59 € predstavujúcich náhradu trov jeho právneho zastúpenia, vyčíslených podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 15 písm. a) a b), § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. a sumy 175,50 € zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu. Po následnom skúmaní, či sú splnené podmienky pre použitie § 150 ods. 1 O.s.p., vychádzajúc zo zistenia, že obe žalované sú invalidné dôchodkyne, pričom jediným príjmom žalovanej v 1. rade je invalidný dôchodok a vdovský dôchodok v celkovej výške 495,90 € a jediným príjmom žalovanej v 2. rade je invalidný dôchodok vo výške 178,40 €, dospel k záveru, že na strane žalovanej v 1. a 2. rade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nemožno

priznať žalobcovi plnú náhradu trov konania vo výške 2.221,09 €. Dôvodil pritom, že úhrada trov konania vo výške rovnajúcej sa takmer výške samotnej pohľadávky by spôsobila ďalší nepriaznivý dopad na životnú situáciu oboch žalovaných, ktoré už sú zdravotne trvale postihnuté, bez možnosti nájsť si v budúcnosti zamestnanie a zvýšiť tak svoj príjem. Naproti tomu žalobca ako právnická osoba nepriznanie náhrady trov konania v plnej výške nijakým závažným spôsobom nepocíti, ani ho existenčne neohrozí. Z uvedeného vyvodil, že žalobcovi je dôvodné priznať náhradu trov konania v sume 500,- €, čo považoval súd za primeranú a dostatočnú náhradu trov konania pre žalobcu vzhľadom na osobné a zárobkové pomery oboch žalovaných.

7. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná v 2. rade z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p.. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a žalobcovi uložiť povinnosť nahradiť jej trovy konania. Súdu prvej inštancie vytkla, že nevzal do úvahy svedeckú výpoveď priamej svedkyne L. Š., prítomnej pri dopravnej nehode a napriek jej žiadosti, nevyžiadal a nezadovážil reláciu o dopravnej nehode na objektívne posúdenie rozsahu poškodenia vozidla značky Z. Z. J.. I. XXXBI a rozsah poškodenia vozidla ustálil nekriticky prevzatím účelovo formulovaných vyjadrení žalobcom navrhnutých svedkov, keďže v odôvodnení rozsudku uviedol, že kalkuláciu opravy motorového vozidla vykonal svedok C. K., ktorý tento fakt uviedol na pojednávaní a že podľa prepisu telefonického hlásenia poisťovnej udalosti zo dňa XX.X.XXXX, ktoré podal Y. Č., bola poškodená zadná pravá strana - spodná časť nárazníka a blatníka bola prerazená až k polosi, hoci na predložených fotografiách je na nich iné auto než to, ktoré bolo poškodené. Napokon dodala, že súd vôbec neprihliadol na skutočnosť, že podľa finančných možností žalovanej v 1. rade, mesačne uhrádzala žalobcovi časť jeho peňažnej pohľadávky a napriek tomu ju súd zaviazal zaplatiť aj úroky z omeškania, čo je neprimerané vzhľadom na jej hmotnú núdzu a zdravotný stav.

8. Proti výroku o trovách konania tohto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol zmeniť rozsudok v jeho napadnutom výroku o trovách konania a priznať mu náhradu trov konania na súde prvej inštancie i náhradu trov odvolacieho konania vo výške 76,80 eura. Poukazom na čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky a znenie § 24, § 25 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 O.s.p. namietol správnosť aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania a záver súdu prvej inštancie, že v danom spore existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalovaných, ktoré odôvodňujú priznanie trov v sume 500 €. Zdôraznil, že už k žalobe pripojil dôkazy, ktoré celkom jednoznačne preukazovali ním uplatnený nárok a v spore vykonal a následne uplatnil len úkony nevyhnutne potrebné k dosiahnutiu úspechu vo veci, ktoré by nevznikli v prípade splnenia si povinností žalovanými, ktorí si boli vedomí existencie dlhu, na čo boli upozornení viacerými výzvami. Dodal, že k narastaniu trov právneho zastúpenia viedlo i to, že pojednávania v danom spore boli viackrát odročené z dôvodov na strane žalovaných, a aj preto nevidí dôvod krátenia náhrady trov konania.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej v 2. rade navrhol rozsudok vo veci samej potvrdiť ako vecne správny a priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 143,52 €. Citoval znenie § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poukázal na § 24 ods. 2 písm. a) až g), § 24 ods. 3, § 27 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom a vyjadril názor, že predloženými dôkazmi nepochybne preukázal skutočnosť, že motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nebolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené, ako i výšku škody. Námietku žalovanej, že priznané príslušenstvo je neprimerané vzhľadom na hmotnú núdzu žalovaných označil za nenáležitú s argumentom, že úroky z omeškania sú zákonným následkom omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Žalovaná v 2. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že podľa jej názoru súd prvej inštancie správne prihliadal na to, že je nezamestnaná, vážne chorá a nemajetná, zodpovedne sa vysporiadal s majetkovými, sociálnymi a zárobkovými pomermi strán a existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa riadne v odôvodnení rozsudku odôvodnil. Navrhla, aby odvolací súd náhradu trov konania žalobcovi vôbec nepriznal.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovanej v 2. rade i žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. c/, d/, f/ O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej

vetu CSP, v CSP odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť ani odvolaniu žalovanej v 2. rade a ani žalobcu (vo vzťahu k výroku o trovách konania).

12. Rozsudok je v oboch napadnutých výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. CSP potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 16.11.2016 o 9,55 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 212/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 10.11.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

14. Odvolací súd v prejednávacom spore dospel k záveru, že vo vzťahu k žalovanej v 2. rade odvolaním napadnutému vyhovujúcemu výroku vo veci samej uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

15. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. Žalovaná v 2. rade v odvolaní v podstate argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, a preto jej odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku.

17. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd založil svoje rozhodnutie o vyhovení žaloby na závere, že žalobca má podľa § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. právo proti žalovaným na náhradu poistného plnenia, ktoré vyplatil spoločnosti Allianz Slovenská poisťovňa a.s. a poškodenej C.. F. Č., a to v celkovej výške 3.306,39 € v situácii, ak za škodu na poškodenom motorovom vozidle poškodenej zodpovedá žalovaná v 2. rade v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá zavinila dopravnú nehodu motorovým vozidlom, na ktoré nebola uzavretá zmluva o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou (správnosť tohto záveru žalovaná v odvolaní nespochybňuje) a žalobca uhradil poistné plnenie podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovní poškodenej Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., ktorá z havarijného poistenia poškodenej uhradila škodu vo výške 3.140,42 € a priamo poškodenej sumu 165,97 €, ktorá predstavovala spoluúčasť, neuhradenú z havarijného poistenia poškodeného vozidla.

18. S týmto záverom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v tomto smere poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a preto len na zdôraznenie správnosti tohto záveru a k odvolacej námietke žalovanej v 2. rade namietajúcej výšku škody na poškodenom vozidle odvolací súd uvádza, že táto námietka je v posudzovanom spore neopodstatnená predovšetkým z dôvodu, že regresný nárok žalobcu na náhradu peňažnej sumy, ktorú plnil zo škodovej udalosti namiesto poisťovne, s ktorou mala mať žalovaná v 1. rade ako prevádzkovateľka motorového vozidla značky Š. Q., J.. I. XXXBA uzavretú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou a ktorý je predmetom tohto sporu, nie je klasickým sekundárnym nárokom na náhradu škody v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka), prípadne plynúcim z osobitnej zodpovednosti z prevádzky tohto vozidla (§ 427 Občianskeho zákonníka), ale originárnym nárokom majúcim pôvod v príslušných ustanoveniach osobitného zákona (§ 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v danom prípade v znení účinnom ku dňu škodovej udalosti, t.j. ku dňu XX.X.XXXX), ktorý možno uplatniť voči tomu, kto plnenie žalobcu plniť z poistného garančného fondu vyvolal, teda voči žalovanej v 2. rade ako vodičke motorového vozidla značky Š. Q., J.. I. XXXBA alebo žalovanej v 1. rade ako jeho prevádzkovateľke (por. napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28. októbra 2011 sp. zn. 4 Cdo 284/2010), a to v rozsahu, v akom za žalované plnila.

19. V tomto smere odvolací súd len pre úplnosť pripomína, že ak poistená poškodená má proti inému (v danom prípade proti žalovaným) právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza

jeho (jej) právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol (§ 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti poskytuje poistné plnenie Slovenská kancelária poisťovateľov z poistného garančného fondu (§ 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z.). Poškodená má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa ods. 2 proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona (§ 24 ods. 3 zák. č. 381/2001 Z.z.). Podľa § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. má Slovenská kancelária poisťovateľov proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa ods. 2 písm. a), b), f) a g) právo na náhradu toho, čo za neho plnila.

20. Z citovaných zákonných ustanovení jednoznačne plynie, že v prípade prechodu práva na náhradu škody z poisteného na poistiteľa v zmysle § 813 Občianskeho zákonníka, ide o prechod práva na základe zákona, ku ktorému dochádza bez prejavu vôle účastníkov. Podmienkou na prechod práva je výplata poistného plnenia zo strany poisťovne.

21. V pomeroch prejednávaneho sporu si poškodená škodu uplatnila u svojho poisťovateľa Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. zo svojej havarijnej poistky, ktorú mala u neho uzavretú i u žalobcu. Žalobca následne refundoval z poistného garančného fondu poisťovateľovi Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. sumu, ktorú uhradil poškodenej z jeho havarijného poistenia a priamo poškodenej sumu 165,97 €, ktorá predstavovala spoluúčasť, neuhradenú z havarijného poistenia poškodeného vozidla. Žalobca sa potom okamihom, v ktorom vyplatil poistné plnenie zmluvnej poisťovni poškodenej ako i priamo poškodenej, stal v danej veci aktívne legitimovaným titulom práva na náhradu toho, čo plnil (teda nie titulom náhrady škody), t.j. sumu 3.306,39 € tak, ako to správne uzavrel súd prvej inštancie.

22. K námietke týkajúcej sa nesprávneho hodnotenia dôkazov (svedeckej výpovede L. Š., C. K., listiny o prepise telefonického hlásenia poistnej udalosti zo dňa XX.X.XXXX a fotografií vozidla) súdom prvej inštancie odvolací súd poznamenáva, že zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ani v tomto smere nemožno vyčítať prvoinštančnému súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania nevyplývajú alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo). Vzhľadom na vyššie uvedené premisy, obsah tejto odvolacej námietky žalovanej v 2. rade nemôže nič zmeniť na závere o vecnej správnej napadnutého rozhodnutia.

22. Vo vzťahu k žalovanej v 2. rade vznesenej námietke nevykonania všetkých dôkazov relevantných pre správne právne posúdenie veci, keď súd napriek jej žiadosti nevyžiadal a nezadovážil reláciu o dopravnej nehode na objektívne posúdenie rozsahu poškodenia vozidla značky Z. Z. J. I. XXXBI, odvolací súd uvádza, že k procesným právam strany sporu nepatrí, aby bol súdom vykonaný každý ním navrhnutý dôkaz. Rozhodovanie o tom, ktoré z dôkazov budú vykonané, patrí totiž vždy výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). V pomeroch súdnej veci ani táto odvolacia námietka žalovanej však nie je dôvodná, nakoľko z obsahu spisu i odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd tento žalovanou navrhovaný dôkaz vyžiadal a Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Michalovciach, okresný dopravný inšpektorát, oddelenie výkonu služby na základe žiadosti súdu dňa 24.2.2015 doručilo súdu spisový materiál č. ORP-DI-R-114/2010, z ktorého vychádzal súd pri svojom rozhodovaní (č.l. 204, 205 súdneho spisu).

23. Napokon nemožno prisvedčiť ani námietke žalovanej v 2. rade, že súd pri rozhodovaní o príslušenstve priznanej peňažnej pohľadávky žalobcu vôbec neprihliadol na jej hmotnú núdzu a zdravotný stav a skutočnosť, že podľa finančných možností žalovanej v 1. rade mesačne uhrádzala žalobcovi časť jeho peňažnej pohľadávky, keďže úroky z omeškania sú zákonným následkom omeškania s plnením peňažného dlhu a na žalovanou tvrdené skutočnosti preto nemožno prihliadať.

24. Tieto žalovanou uvádzané skutočnosti sú ale relevantné pri rozhodovaní súdu o trovách konania a súd prvej inštancie k nim (okrem iných) správne prihliadol a správne uzavrel, že v danom spore sú na strane žalovaných dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., pre ktoré o trovách žalobcu rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 500,-€. Odvolací súd konštatuje, že odvolaním napadnutý výrok o trovách konania je zrejým a logickým ukončením celého súdneho konania, pri ktorom prvoinštančný súd dôkladne zvažil všetky okolnosti prípadu a o náhrade trov konania správne rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspechu v spore a rovnako správne

uzavrel, že v posudzovanej veci boli splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p., pretože súd tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré úspešnému žalobcovi, ktorý je právnickou osobou, výnimočne náhradu trov konania priznal len sčasti, pričom dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie o uplatnení tohto svojho moderačného práva, a to za súčasného pomerovania dopadov odopretia náhrady trov konania tomu, kto by na nich inak mal právo, t.j. v danom prípade žalobcovi, a s prihliadnutím k tomu, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči stranám a aby neodporovalo dobrým mravom. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v danej veci sú dané výnimočné okolnosti, spočívajúce v okolnostiach na strane žalovaných, vzhľadom na ich osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania.

25. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu spochybňujúce správnosť výroku o trovách konania i odvolacie námietky žalovanej v 2. rade vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku vo veci samej nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd rozsudok v jeho vyhovujúcom výroku ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane vecne správneho výroku o trovách konania.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 2 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca ani žalovaná v 2. rade v odvolacom konaní neboli neúspešní, preto odvolací súd nepriznal stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).